

Kocsis Rudolf

AMPRENTE

La o prima privire, plastica lui Rudolf Kocsis poate induce in eroare prin formele alese, bine finisate si printr-o armonie care guverneaza volumele. S-ar parea ca artistul se preocupa excesiv de acest model al perfectiunii, pe care-l aplica aproape invariabil lucrurilor sale din ultima perioada.

Dar pentru cine cunoaste mai indeaproape demersul sau plastic, este evidenta preocuparea sa de conceptualizare a intregului proces de creatie. Artistul nu porneste de la natura pentru a o recrea in armonii placute vizual, transpuse in diverse materiale, ci se preocupa in primul rind de relatia obiect - sculptura.

Kocsis este atras de o serie de obiecte reale - piese din garderoba de la tara ale bunicului sau disparut - care ii apar ca relicve ale unei existente apuse, pastrand urmele unei locuri indelungate, o amprenta a unei corporalitati acum absente. Asa dupa cum observa artistul *, aceste urme ale "atingerii" umane, aflate pe suprafata obiectelor, ies in evidenta ca o "patina". El expune simultan perechi de obiecte: ghetete din piele ale bunicului, asezate pe un soclu rosu, au o replica minutios sculptata in lemn, la fel si palaria, vesta, cureaua sau umbrela. Astfel relatia dintre obiectele reale si obiectele-sculptura devine mai complexa, punind in evidenta conceptul sau plastic.

in procesul de creatie, artistul inaugureaza un dialog prin alaturarea dintre cele doua tipuri de obiecte, stimulindu-l pe privitor sa analizeze si sa evalueze raportul dintre ele, sa perceapa obiectul ready-made si alaturi, reprezentarea plastica a obiectului real. El insusi experimenteaza expresivitatea acestor obiecte si a raporturilor schimbatoare, rezultate in urma distrugerii voluntare si a reintegrarii fragmentelor intr-o noua sculptura.

Reverii plastice ale lui R. Kocsis se indreapta si catre formele arhaice, care nu provin din folclor, ci poarta doar patina timpului. Sculpturile lui fac trimitere la arhitecturi vechi, la temple sau alte diferite incinte sacre, a caror functionalitate poate fi abia intuita. Aceste sculpturi imbraca o forma simpla si monumentala, ce ne apare lustruita parca de experienta unei indelungate folosiri. Sculptorul apartine unui spatiu cultural dominat de indelungata traditie a lemnului, material modelator al unor structuri antropologice fundamentale, de care s-a simtit mereu atras.

Ileana Pintilie